

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Έγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἀπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΙΗ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 816²	Τῆς ἁγίας Σκέπης Παρασκευή 28 Ὀκτωβρίου 2016 (2001)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	--	---

Τί σημαίνει Σκέπη

Μὲ τὴν 28ῃ Ὀκτωβρίου, ἀγαπητοί μου, ἀνατέλλει **μεγάλη ἑορτή**, πού ἔχει καὶ θρησκευτικὸ καὶ ἔθνικὸ χαρακτήρα. Διότι γιὰ μᾶς θρησκεία καὶ πατρίδα εἶνε ἀρρήκτως συνδεδεμένα, ὅπως τὸ κρέας μὲ τὸ νύχι.

Θὰ ποῦμε λίγα λόγια γιὰ τὴ θρησκευτικὴ σημασία τῆς ἡμέρας. Θὰ ἐξηγήσουμε μία λέξι. Διότι φτάνει καὶ μία λέξι νὰ μᾶς φωτίση, νὰ μᾶς ἐνισχύση, νὰ μᾶς παρηγορήση. Θὰ ἐξηγήσουμε τὴ λέξι *σκέπη*.

Τί σημαίνει σκέπη; Εἶνε λέξι τῆς ὠραίας ἑλληνικῆς γλώσσης, μὲ τὴν ὁποία ἐκφράζονται καὶ οἱ λεπτότερες σκέψεις τῆς ἀνθρωπίνης διανοίας. Ἀνήκει στὴν ἀρχαία μας γλῶσσα καὶ **ἔχει δύο ἔννοιες**. Ἡ μία ἔννοια εἶνε ἡ πραγματικὴ, ἡ δὲ ἄλλη εἶνε ἡ πνευματικὴ.

● Προτοῦ λοιπὸν νὰ ποῦμε ποιά εἶνε ἡ πνευματικὴ ἔννοια, θὰ ποῦμε ποιά εἶνε ἡ **πραγματικὴ ἔννοια**.

Σύμφωνα λοιπὸν μὲ τὴν πρώτη ἔννοια *σκέπη* = *σκεπή*. Ἡ δὲ *σκεπή* συνδέεται μὲ τὴ λέξι *οἰκοδομή*. Οἰκοδομὴ δὲν εἶνε ἓνα πρᾶγμα ἀλλὰ πολλὰ πράγματα. Οἰκοδομὴ εἶνε τὸ θεμέλιο, εἶνε οἱ τοῖχοι, εἶνε τὰ παράθυρα καὶ οἱ πόρτες, εἶνε ἡ σκάλα...· οἰκοδομὴ τέλος εἶνε καὶ τὸ ἐπιστέγασμα, ἡ στέγη, ἡ σκεπή.

Ἀναγκαία ἡ σκεπή ὅσο ἀναγκαῖο εἶνε καὶ τὸ θεμέλιο. Δὲν ὑπάρχει σπίτι χωρὶς στέγη. Καὶ ὅταν ἡ στέγη ἀπὸ βάρος ἢ ἀπὸ σεισμὸ κἀνη ῥωγμὲς καὶ πέφτουν μέσα στὸ σπίτι τὰ νερά, τότε, ὅσο ὠραῖο κι ἂν εἶνε τὸ σπίτι, δὲν εἶνε πλέον καταφύγιο τοῦ ἀνθρώπου, ἀλλὰ εἶνε μιὰ παγίδα γι' αὐτὸν καὶ μένει ἀκατοίκητο.

Μία ἔννοια τῆς σκέπης εἶνε αὐτή, ἡ πραγματικὴ· καὶ ὅλοι ἐμεῖς τὸ βράδι κάτω ἀπὸ μιὰ στέγη θὰ στεγαστοῦμε. Ἐὰν καὶ ὠραιότερη στέγη εἶνε ἡ στέγη τοῦ οὐρανοῦ, κάτω ἀπὸ τὰ ἄστρα. Κοιμηθήκατε ποτὲ κάτω ἀπὸ τὰ ἄστρα; Ἐγὼ κοιμήθηκα. Ὅταν βρισκόμουν στὸ

μέτωπο τῆς πατρίδος, μαζί μὲ τὰ ἥρωικὰ παιδιά τῆς Ἑλλάδος, πόσες φορές δὲν κοιμηθήκαμε στὸ ὑπαιθρο κάτω ἀπὸ τὰ ἄστρα! Σκέπη μας ἦταν **ὁ οὐρανός**...

● *Σκέπη* λοιπὸν μὲ τὴν ἔννοια τὴν πραγματικὴ εἶνε ἡ σκεπή, ἡ στέγη. Ἄλλ' ὅπως εἶπε ἓνας φιλόσοφος, «οἱ ἄνθρωποι σήμερα εἶνε ἄστεγοι». Τί ἔννοεῖ λέγοντας **ἄστεγοι**; Μπορεῖ νὰ κάθεσαι στὸ ὠραιότερο σπίτι, νὰ ἔχῃς ὅλα τὰ κομφορ, νὰ ἔχῃς ὅ,τι σοῦ χρειάζεται· μπορεῖ τὸ σπίτι σου νὰ εἶνε ἀντισεισμικὸ, νὰ εἶνε τὸ ὠραιότερο σπίτι, καὶ ὅμως νὰ εἶσαι ἄστεγος· ἄστεγος ὑπὸ ἔννοια πνευματικὴ. Διότι ὅπως τὸ σῶμα ἔχει ἀνάγκη στέγης, ἔτσι καὶ ἡ ψυχὴ. Καὶ οἱ ἄνθρωποι σήμερα εἶνε ἄστεγοι καὶ ἀνέστιοι.

Ἀπὸ στέγη λοιπὸν ἔχει ἀνάγκη ὁ ἄνθρωπος, στέγη **πνευματικὴ**. Διότι τὰ αἰσθητὰ καὶ ὁρατὰ εἶνε σύμβολα τῶν ἀοράτων πραγμάτων. Νομίζω ὅτι μὲ ἀντιλαμβάνεσθε, ἂν καὶ ἡ γλῶσσα εἶνε κάπως ποιητικὴ καὶ φιλοσοφικὴ ἐδῶ· ἀλλὰ θέλω νὰ εἰσέλθω σὲ βαθύτερα νοήματα. Θέλω νὰ πῶ, ὅτι καὶ ὡς πρὸς τὴν ὑπεραγία Θεοτόκο ἢ Ἐκκλησία μας, γιὰ νὰ παρουσιάση τὸ μεγαλεῖο τῆς Παρθένου, παίρνει εἰκόνες ἀπὸ τὰ βουνά, ἀπὸ τὴ θάλασσα, ἀπὸ τὴν ἔρημο, ἀπὸ τὰ ἄστρα, ἀπὸ τὸν βίο μας, καὶ τὰ κάνει σύμβολα. Ἐτσι λοιπὸν παίρνει καὶ τὴν εἰκόνα τῆς *στέγης* καὶ τὴν χρησιμοποιεῖ ὡς σύμβολο μεγάλης ἔννοιας.

Στέγη, **προστασία καὶ βοήθεια**, γιὰ τὰ μικρὰ παιδιά, τὰ νήπια καὶ τὰ ἀνήλικα, εἶνε ὁ πατέρας καὶ ἡ μάνα· κάτω ἀπὸ τὰ φτερά τῆς ἀγάπης τους στεγάζονται. Στέγη γιὰ ἄλλους εἶνε τὰ μεγάλα καὶ ἰσχυρὰ πρόσωπα, πού ἔχουν ἀξιώματα καὶ δύναμι. Στέγη γιὰ ἄλλους εἶνε ὁ ἀπαίσιος μαμωνᾶς. Ἐχω καταθέσεις, σοῦ λέει, δὲν ἔχω κανέναν ἀνάγκη· τὸ χρῆμα εἶνε τὸ πᾶν...

ἜΩ ἄνθρωποι, ἐτοιμόρροπη εἶνε ἡ στέγη

σας· στεγάζεσθε κάτω από **έτοιμόρροπη** στέγη, και τρέμω γιατί θα πέση... Γνώρισα μιὰ οϊκογένεια, που πέθανε ὁ πατέρας, πέθανε ἡ μητέρα, κ' ἔμειναν τὰ παιδιὰ πεντάρφανα και κλαίγανε· ἔπесе ἡ «στέγη» τους κ' ἔμειναν ἄστεγα πνευματικῶς. Βλέπεις τὸν ἄλλο, που στέγη του ἔκανε τὰ ἰσχυρὰ πρόσωπα, πλουσίους συγγενεῖς, και ἀπογοητεύεται. Ἔνας νέος μου ἔλεγε· —Θὰ πάω στήν Αὐστραλία. —Κάτσε, βρὲ παιδάκι μου, ἔδῶ. —Ὅχι, θα πάω· ἐκεῖ ἔχω μπάρμπα μὲ τεράστια περιουσία· αὐτὸς θὰ εἶνε ὁ προστάτης μου. —Μὴ φεύγεις, τοῦ ξαναλέω. Δὲν ἄκουσε, ἔφυγε. Πετᾶει και φτάνει στήν Αὐστραλία. Και μόλις ἔφτασε ἐκεῖ τί ἔμαθε; Ὁ προστάτης του πέθανε ἀπὸ συγκοπή! Νὰ ἡ στέγη, ἔπесе...

Δὲν ὑπάρχει λοιπὸν στέγη ἀσφαλῆς. Ὅλα εἶνε ἑτοιμόρροπα. Γι' αὐτὸ ἔχει δίκιο ὁ ψαλμωδὸς που λέει· «*Ἄγαθὸν πεποιθέναί ἐπὶ Κύριον ἢ πεποιθέναί ἐπ' ἄνθρωπον*» (Ψαλμ. 117,8). Μὴν ἔχης τὴν πεποιθήσι κ' ἐλπίδα σου σὲ ἀνθρώπους, οὔτε σὲ πράγματα ὑλικά, οὔτε σὲ θεωρίες και πολιτικὲς καταστάσεις. **Ὅλα πέφτουν** και ἀλλάζουν ὅπως ἡ σελήνη.

Ὅλα τὰ ἀνθρώπινα ἀλλοιώνονται. Ἄλλ' ὑπάρχει μιὰ στέγη στερεὰ και ἀσάλευτη, που κανένας σεισμὸς δὲν μπορεῖ νὰ τὴ σειση. Και ἡ στέγη αὐτὴ εἶνε ἕνας και μόνος· **ὁ Θεός!** Αὐτὸς εἶνε ἡ στέγη ὅλων· «*ὄρφανὸν και χήραν ἀναλήψεται και ὁδὸν ἀμαρτωλῶν ἀφανιεῖ*» (ἔ.ἀ. 145,9). Κι ἂν μ' ἀφήση ἡ μάνα μου, κι ἂν μ' ἀφήση ὁ πατέρας μου, κι ἂν μείνω φτωχὸς και ῥακένδυτος, κι ἂν δὲν ἔχω καλύβι νὰ στεγαστῶ, κι ἂν δὲν ἔχω μοῖρα στὸν ἥλιο, κι ἂν δὲν ἔχω τίποτα στὸν κόσμον αὐτόν,

«ἐκεῖ ψηλὰ εἶν' ὁ Θεός μου,
πῶς ἡμπορῶ ν' ἀπελπισθῶ;».

Πίστι χρειάζεται. Ἔσβησε ἡ πίστι; τὸ θεμέλιο και ἡ στέγη ἔπесе. Λίγοι ἔχουν πίστι. Οἱ περισσότεροι μέσα μας εἵμαστε ἄστεγοι, διότι δὲν ὑπάρχει τὸ καταφύγιο τὸ ἰσχυρὸ, δὲν ὑπάρχει ἡ δυνατὴ πίστι.

Σκέπη μας λοιπὸν εἶνε ὁ Θεός, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς και τὸ ἅγιο Πνεῦμα. **Ἄγία Τριάς**, ἐλέησον τὸν κόσμον κ' ἐμᾶς τοὺς ἀμαρτωλούς. Σκέπη μας εἶνε και **οἱ ἅγιοι**, που βρίσκονται κοντύτερα στὸ Θεό. Σκέπη μας εἶνε **οἱ ἄγγελοι** και ἀρχάγγελοι, οἱ φύλακές μας. Ἄλλα παραπάνω ἀπὸ αὐτοὺς προστάτης, μετὰ τὸ Θεό, εἶνε **ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος**· αὐτὴ εἶνε ἡ σκέπη μας. Δὲν εἶνε μῦθος ἡ θρησκεία μας, δὲν εἶνε κούφια καρύδια. Αὐτὸ φάνηκε τὴν 28ῃ Ὀκτωβρίου 1940. Ὁ ἀγώνας τότε ἦτο ἄνισος· ὁ Δαυὶδ

πολεμοῦσε μὲ τὸ Γολιάθ και ὁ Νέστωρ μὲ τὸ Λυαῖο. Ἡ Παναγία ἦταν ἡ σκέπη μας.

Δακρύζω ὅταν τὸ ἀναφέρω, διότι τὸ αἰσθάνομαι. Ὑπῆρξα αὐτόπτης και αὐτήκοος. Ἔβλεπε παιδιὰ νὰ φεύγουν γιὰ τὸ μέτωπο μὲ χαρὰ και οἱ δικοί τους νὰ τοὺς λένε μὲ δάκρυα· «**Ἡ Παναγία μαζί σας!**». Και εἶχαν στὶς τσέπες τους μὰ περισσότερο στὰ στήθη και στὶς καρδιές τους τὴ μορφή της. Μία μικρὴ **εἰκόνα** τῆς Παναγίας ἔδινε τότε ὁ Χρῦσανθος, ὁ ἀλησμόνητος ἡρωικὸς ἐκεῖνος ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν ὁ ἀπὸ Τραπεζοῦντος. Συνάντησα τέτοια ἄγνα παιδιὰ, που εἶχαν βαθειὰ πίστι και ἔλεγαν, ὅτι μιὰ νύχτα εἶδαν πάνω στὶς κορυφές νὰ περπατᾶ **μιὰ μαυροφόρα**... Ἦταν ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος, ἡ σκέπη τοῦ γένους μας, ἡ σκέπη τοῦ λαοῦ μας, ἡ σκέπη τοῦ ἔθνους μας. Παναγία μας, εἶσαι ἡ σκέπη τοῦ κόσμου και τῆς πατρίδος μας!

Στέγη σήμερα, κάτω ἀπὸ τὴν ὁποία στεγάζονται οἱ ἄνθρωποι, δὲν εἶνε ὁ Θεὸς και ἡ ὑπεραγία Θεοτόκος· προτιμοῦν ἄλλες στέγες, στέγες ἑτοιμόρροπες που τοὺς ἀφήνουν ἄστεγους. Πές μου, **ποιὰ στέγη ἔχεις**, ποιὸν δηλαδὴ ἔχεις προστάτη;

Ἄνθρωποι, μὴ εἶστε ἄστεγοι. Και μὴ προτιμᾶτε ἄλλες στέγες, γιατί θα πέσουν και θα σᾶς πλακώσουν. Μιὰ στέγη παραμένει ἀκλόνητη. Και αὐτὴ δὲν εἶνε τὰ κόμματα, που τὰ κάναμε θεοῦ· ὄχι. Οἱ ἄνθρωποι τοῦ κόσμου τούτου, ὅσο μεγάλοι και ἂν εἶνε, δὲν μποροῦν νὰ μᾶς προστατεύσουν. Σκέπη ἰσχυρὰ και ἀκατάλυτος και αἰωνία, μάνα, **γλυκειά μας μάνα**, εἶνε ἡ Παναγία. Και ἂν ἀγαποῦμε μιὰ φορὰ τὴ μάνα μας, χίλιες φορές ν' ἀγαποῦμε τὴν ὑπεραγία Θεοτόκο. Γι' αὐτὸ εἶνε ἀνάξιοι ὅσοι δὲν τιμοῦν τὴν ὑπεραγία Θεοτόκο.

Αὐτά, ἀγαπητοί μου, εἶχα νὰ πῶ. Ἐρμήνευσα μὲ ρεαλιστικὴ και μὲ πνευματικὴ γλῶσσα τὴν ἔννοια που περικλείει ἡ λέξι *σκέπη*. Νὰ εἶστε βέβαιοι, ὅτι ἡ Παναγία **θα μᾶς προστατεύση**. Θὰ ἔχαμε σβήσει ἀπὸ τὸ χάρτη, ἂν ἡ Παναγία δὲν ἦταν ἡ σκέπη τοῦ γένους μας.

Μείνετε πιστοί, μείνετε ἀφωσιωμένοι· ὄχι μὲ τὰ χεῖλη, ἀλλὰ μὲ τὴν καρδιά σας. Και στὸν τόπο τοῦτο νὰ μὴν ἀκούγεται **οὔτε μιὰ βλαστήμια**· ὄχι μόνο ἐναντίον τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου ἀλλὰ και ὅλων τῶν ἱερῶν και ὁσίων τῆς πίστεώς μας. Μόνος ἔτσι ἡ μικρὴ μας πατρίδα θὰ προχωρήσει πρὸς τὰ ἔμπρος, μὲ σύμβολο τὸν τίμιον σταυρὸ και ἀρχηγὸ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**